

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXVI, БРОЙ 03 (246) • 2016 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

КОЙ ПОБЕЖДАВА СВЕТА?

Иисус казва: “Ето, ида скоро; и у Мен е наградата, която давам, да отплатя на всеки според каквито са делата му.”

Аз съм Алфа и Омега, Първият и Последният, Началото и Краят.

И Духът и невестата казват: Ела. И който чуе, нека каже: Ела. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром водата на живота.

(Откр. 22:12, 13, 17)

“Защото всичко (всеки), що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е нашата вяра.”

“И кой побеждава света, ако не е тоя, който вярва, че Иисус е Божият Син?”

(1 Йоан 5: 4, 5)

Ние сме от страната на победителя. В друг превод се казва така: Всеки човек, който е роден от Бога побеждава светските начини и пътища. Тази побеждаваща сила, която поставя света на колене е нашата вяра. Човекът, който побеждава над света, над светските пътища е просто онзи, който вярва, че Иисус е Божия Син. Всичко, което е родено от Бога побеждава всичко, което е родено от света. Не само онзи, който е роден от Бога, но всичко което е родено от Бога в крайна сметка побеждава това, което е родено от света.

Може да кажеш, не го виждам в живота ми. Виждам много неща,

което не е така – болести побеждават понякога, понякога побеждава омраза, понякога побеждават разделенията. Понякога побеждават всички неща родени от света, който в похотите и страстите си отхвърли Бога. Но Словото на Бога насочва погледа ни към онзи, който е роден

✎ прод. от стр. 1

от Бога и побеждава света чрез своя вяра.

Ние имаме само едно оръжие, с което може да победим светските начини, светските пътища, светския живот на мислене, който ни се втълпява и ни се казва, че това е единствения начин. Модерни мисления се втълпяват. Било чрез медии, било чрез хора около нас. Това, което ти се предлага, само него можеш да ползваш. Ти не си нищо повече от това, което света ти дава като възможност. Но знаете ли кое е по-опасното? Най-опасното е да започнеш да вярваш на това. Най-опасното е да кажеш "Да, така е". Защото не света може да ни победи, а вярата в светската система и в световното мислене е нещото, което ни дърпа назад. Божието слово ясно ни го казва.

Всичко, което е родено от Бога, побеждава света. Всичко. Любовта, от Бога е родена, тя побеждава омразата.

Здравето, животът побеждават смъртта. Радостта побеждава тъгата. Свободата побеждава робството. От Бога е свободата – побеждава зависимостта и хомота.

ВСИЧКО, КОЕТО Е РОДЕНО ОТ БОГА ПОБЕЖДАВА СВЕТА

И тая победа, която е победила света, е нашата вяра.

На каквото човек покорно е предал себе си на това е станал роб. Ако повярваш, приемеш, че няма нищо повече от това, което света определя за тебе или медиите, или хората или система означава, че няма да видиш повече от това. От друга страна в същата глава първи стих казва, кой е роден от Бога?

КОЙ Е РОДЕН ОТ БОГА?

"Всеки, който вярва, че Исус е Христос, е роден от Бога; и всеки, който люби Родителя, люби и родения от Него."

(I Йоан 5:1)

Всеки, който вярва, че Исус е Христос. Ако обичаме Бога, всичко, което идва от Него и го приемаме за нашия живот, побеждава това което идва от света към нашия живот. То няма да стане без битка. Щом каз-

П-р Владимир и Борислава с децата си - Симеон, Мишел, Йоанна и бебе Емануил

ва, че всичко, което е от Бога побеждава, означава, че има битка. Не доброволно предаване. Светът не развява белия флаг и да каже: "Добре, щом вярваш. Щом прие Исус за личен Спасител от тук нататък значи всички изкушения, всички изпитания, всичките теготи, проблеми се отдръпват и казват тоя човек е вярващ. Всичко трябва да му е "по мед и масло". Тогава всички щяха да са вярващи. В момента, в който кажеш: "Господи Исусе, приемам Те в живота си." И изведнъж банковата ти сметка набъбва с няколко милиона. Изведнъж всички болести се оправят, ставаш строен, жената ти красива, ти умен... Но в живота това не е така!

КАКВО ПОБЕЖДАВАМЕ?

Знаете ли обаче, че имаме ежедневна битка с духа на света, духа на заблудата, духа на антихриста. Тези са, които действат.

Същото Послание на Йоан говори за три: Духа на Антихриста; Духа на заблудата; Духа на този свят.

Понякога не можем да разберем кой кога действа. Но ако разграничим всяко действие, което идва към нас то или е заблудително, или е светско "много приятно, супер купон" или е направо антихрист, който иска да убие духовния човек.

"Вие сте от Бога, дечица, и сте ги победили, защото Този,

който е във вас (Святия Дух), е по-велик от онзи, който е в света."

(I Йоан 4:4)

Всичко, което е от Бога, Духа на Бога побеждава антихриста. Духа на Бога побеждава, духа на света. Духа на истината побеждава, духа на заблудата.

Ако искаш да ходиш с Господа трябва да ходиш в победа. Не в безпроблемие, проблеми – да ще има, да ставаме рано за работа – да, ще трябва и какво ли не още.

КОГАТО ИМА ПОБЕДА Е ИМАЛО И БИТКА.

Исус спечели войната на кръста, но оръжието с което ние побеждаваме е нашата вяра. Това означава, че имаш територия на свобода, имаш паспорт, но можеш да останеш в робство. Има хора, които доброволно се връщат към робството на греха и казват: "Не, няма свобода". Напротив, свобода има.

БИТКАТА ПОНЯКОГА ИЗГЛЕЖДА ЗЛЕ, НО БОГ НИ Е ОБЕЩАЛ ПОБЕДАТА

"Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли, или страх, или гонение, или глад, или голота, или беда, или меч? Както е писано: „Заради Теб сме убивани цял ден; считани сме като овце за клане. Но във всичко това сме повече от победители чрез Този, който ни е възлюбил."

(Рим. 8:35-37)

Понякога забравяме коя е победата, която е победила света (нашата вяра) и вземаме за еталон вярата на света.

Иисус знаеше кой е, независимо какво хората казваха за Него. Иисус знаеше кой е – благославяше, изцеляваше, възкресяваше, ходеше между хората. Независимо, че не всички Го харесваха. Това, че и теб не всички те харесват не означава, че не знаеш кой си.

“А Иисус, като дойде в околностите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: Според както казват хората, Човешкият Син Кой е? А те рекоха: Едни казват, че е Йоан Кръстител; други пък - Илия; а други - Еремия, или един от пророците. Казва им: Но според както вие казвате, Кой съм аз? Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос, Син на живия Бог.

Иисус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Йоанов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата.”

(Ев. Матей 16:13-17)

Това, което казваха за Иисус, беше частично вярно. Той беше като Йоан Кръстител, защото казваше: „Покайте се, понеже наближи Небесното царство“.

Беше като Илия или като Еремия. Това, обаче не беше цялата истина за Него. Той бе Божия Син. Може да ти казват: Ти си точно като баща си! Или: Метнал си се на майка си! Или: Щом си от този град си еди какъв си. Или даже: Зодията ти е такава. Частично вярно. Аз съм същия човек, но не напълно. Аз съм новородено създание, дете на Бога, изкупено с кръвта на Христа. Овластено чрез Неговата власт.

Иисус не реагира, докато не чу цялата истина за Себе си. Иисус изпита учениците си и каза: “Аз съм повече от това, което мислят хората за Мен или могат да помислят. Но за вас, ако не съм Божият Син, Христос Помазаника, нищо няма да получите.”

Какво ни ползва, че Иисус е добър учител? Какво ни ползва, че Иисус е пророк? Какво ни ползва, че Иисус е бил равин? Няма полза за нас, ако Той не е Божият Син в жи-

вота ни, възкръснал, изпратил Духа си, с надежда да съживи и нас.

ИИСУС ЗНАЕШЕ С КАКВА ВЛАСТ ГОВОРИ И ВЪРШИ ДЕЛА.

“И дохождат пак в Ерусалим; и когато ходеше в храма, идват при Него главните свещеници, книжниците и старейшините, и Му казват:

С каква власт правиш това? или кой Ти е дал тая власт да правиш това? Иисус им рече: Ще ви задам и аз един въпрос; отговорете Ми, и аз ще ви кажа с каква власт правя това. Йоановото кръщение от небето ли беше, или от човеците? Отговорете Ми. И те разискваха помежду си, думайки: Ако речем - От небето, ще каже - Тогава защо не го повярвахте? Но ако речем: От човеците, - бояха се от народа; защото всички искрено считаха Йоана за пророк. И тъй, в отговор на Иисуса казаха: Не знаем. Иисус им рече: Нито аз ви казвам с каква власт правя това.”

(Марк 11:27-33)

Иисус знаеше с каква власт прави всичко, нямаше нужда да се извинява, нямаше нужда да се обяснява. Нямаше нужда да я подпечатва тази власт чрез одобрението на останалите. Ако някой ти каже: “Ти си луд, защо се молиш?” Отговори: “Нямам нужда от твоето одобрение. Не ме интересува какво мислиш. Аз съм се молил и съм получавал победа и ще се моля пак и ще получа победа. Мисли ти, който не се молиш. Сега си здрав и си много силен. Като дойде моментът да си болен, моли се на здравната система, моли се на НОИ. Но аз знам на Кого се моля, от Кого полу-

чавам своите победи. Испитал съм Го и съм уверен, че Иисус винаги помага. Той е верен.”

Иисус им рече: “Нито аз ви казвам с каква власт правя това. Вие много добре знаете, просто не искате да признаете.”

И КОЙ ПОБЕЖДАВА СВЕТА, АКО НЕ Е ТОЯ, КОЙТО ВЯРВА, ЧЕ ИИСУС Е БОЖИЯТ СИН?

В Откровение на Йоана има записано 7 пъти “Този, който победи.”

Награди за победителите. Седемте „На този, който победи от Откровение” можем да ги заменим с думите: „На този, който вярва“:

“Който има ухо, нека слуша какво казва Духът на църквите! На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е сред Божия рай.

Който има ухо, нека слуша какво казва Духът на църквите! Който победи, няма да бъде повреден от втората смърт.

Който има ухо, нека слуша какво казва Духът на църквите! На този, който победи, ще дам да яде от скритата манна; ще му дам и бяло камъче, и на камъчето написано ново име, което никой не познава освен този, който го получава.

А на този, който победи и който пази Моите дела докрай, ще дам власт над нациите.”

(Откр. 2: 7, 11, 17, 26)

“Който победи, ще се облече така в бели дрехи и аз никога няма да излича името му от Книгата на живота, а ще изповядам името му пред Моя Отец и пред Неговите ангели.

Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог и той няма вече да излезе вън; и ще напиша на него Името на Моя Бог и името на града на Моя Бог, новия Ерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново Име.

На този, който победи, ще дам да седне с Мен на Моя престола, както и аз победих и седнах със Своя Отец на Неговия престола.”

(Откр. 3: 5, 12, 21)

Женска конференция ОЧАКВАНЕ

На 4 юни 2016 г. се проведе Женска конференция "Очакване". В организацията участваха повече от 12 църкви от София, включително и църква "Дом на радост". На събитието присъстваха около 250 жени, които се молиха в единство за промяна в нацията ни. Имаше чудесно време на хваление и насърчителни послания. Борислава Владимирова също сподели думи от Божието Слово.

**"Предай на Господа пътя си;
И уповавай на Него, и Той ще извърши очакването ти."**

(Пс. 37:5)

Всички ние очакваме Господ да ни благослови, да се оженим, да имаме деца, да имаме хубава работа. И това е чудесно! Ние уповаваме на Господа и очакваме Неговите благословения.

Добрата новина е, че Бог ни е подарил всичко необходимо за живота и благочестието.

Знаете ли, че Господ очаква от

нас да познаем, че сме Божии момичета и да живеем като Божии дъщери. Дори цялото творение очаква да разкрием пред света, че сме Божии синове и дъщери.

Когато започнем да живеем всеки ден благочестиво въщи, на улицата, в трамвая, на пазара, в колата... като Божии деца, ще донесем живот и светлина навсякъде около нас. Тогава децата ни, внуците ни, сестрите ни, братята ни няма да е нужно да бягат в чужбина, за да търсят надежда и бъдеще. Тогава

ние чрез Господа ще променим съдбата на децата ни. В Библията имаме обещание:

"Потомството му ще бъде силно на земята; Родът на праведните ще се благослови."

(Псалом 112:2)

Знаете ли, обаче, че цялото творение (земята, въздухът, животните, растенията и дори колегите и семействата ни) са в очакване ние да се открием като Божии дъщери. Не да се съобразяваме с вървежа на света, но да живеем в славната

свобода, която идва от Бога.

Понеже създанието беше подчинено на немощ, не своеволно, но чрез Този, Който го подчини, с надежда, че и самото създание ще се освободи от робството на тлението, и ще премине в славната свобода на Божиите чада.

Когато предадем страховете си, амбициите си, копнежите и мечтите си на Бога, можем да се насладим на свободата, която идва от Него. Дори сивото ежедневие може да е изпълнено с радост и възнание, като живеем в свободата на Духа.

Светът ражда своите очаквания, стремежи, страсти, ценности, страхове и борби. Божият Дух, който живее в нас, също ражда в нас, Божиите очаквания, копнежи, ценности, мир, радост и любов. Като дадем място на роденото от Бога, то побеждава роденото от света.

“Защото всичко, което е родено от Бога, побеждава света;

и това е победата, която е победила света – нашата вяра.”

(I Йоан 5:4)

Ако, да речем, светът около теб (например в работата ти) роди притеснение, то роденото от Бога ражда мир и според I Йоан 5:4, роденият от Бога мир побеждава роденото от света притеснение.

Ако всяка една от нас започне да проявява роденото от Бога в живота си, тогава България ще стане страна на надежда и бъдеще! И това ще стане видимо и децата ни, внуците ни ще кажат: „Нека да се върнем в страната на благословието, на бъдещето.“

Нека да се молим и да очакваме Бог да го направи. И Той вече го прави! Но дали ще дадем място на роденото от Бога у нас или това, което светът ни втъпява, ще царува в живота ни?

Ние сме Божият народ. Божият Свети Дух живее в нас.

За да разберем и да познаем

кои сме в Иисуса, трябва да бъдем близко до Него. Всеки ден да имаме среща с Господа. Да се доближим и да гледаме Неговото лице, да бъдем в Неговото присъствие, да започнем да чуваме Неговия глас.

Борислава Владимирова

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обадите за
молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

В СПИСЪКА С ГОСТИ НА БОГА

„Господи, кой ще обитава в Твоята скиния? Кой ще живее на святата Ти планина? Онзи, който ходи непорочно и върши правда, и истина говори от сърцето си, с езика си не клевети, нито прави зло на приятеля си, нито хвърля позор върху ближния си. В очите му погледецът е презрян, но почита онези, които се боят от Господа. Ако се е заклей в своя вреда, не се отмята, не дава парите си с лихва, нито приема подкуп против невинния. Който прави това, няма да се поклати до века.“

(Пс. 15:1-5)

А сега псалмът преведен от английската версия на Библията The Message започва с:

„Боже, кой бива поканен на вечеря в Твоя дом?“

Голяма привилегия е да бъдеш поканен в дома на известен или викосопоставен човек. Известен музикант, артист, художник, бизнесмен, министър, президент. Не е лесно обаче човек да попадне в списъка с гости. Трябва да познаваш самия човек или някой да се застъпи за теб, за да бъдеш включен. Трябва домакинят да иска да бъдеш там, защото те цени и желае твоето присъствие. Представете си как очакват това събитие със седмици, казали сте на свои близки и приятели. Купили сте си нова дреха или може би обувки точно заради тази цел. В деня тече трескава подготовка, облекли сте се по-рано и нервно крачите из вкъщи, за да разтъпчете новите обувки. Най-накрая е време за тръгване!

Стигате до мястото, сърцето ви бие лудо от възнение. Виждате и други известни лица и побутват своята половинка, за да види кой още е поканен. Стигате до организаторите на събитието и се оказва, че ви няма в списъка.

Колко неудобно; изчервявате се и усещате как започвате да се изпотпявате. „Трябва да е станала някаква грешка!“ - казвате вие с леко раздражение в гласа. „Проверете пак, ако обичате!“ - настоявате и извивате шия, за да сканирате списъка. И да, наистина ви няма; явно някой е допуснал пропуск. Колко неудобно, а и жалко за всички приготовления и цялото това възнение!

И точно в този момент се появява друга известна личност, която ви познава и пита организаторите какъв е проблемът, казва, че вие сте заедно и вие виждате в негово лице спасител на ситуацията. Отдъхвате си и тихо прошепвате на човека до вас: „Казва ти да не се притесняваш. Виждаш ли, всичко е наред! Явно просто е станала някаква грешка.“

Никой не би искал да попада в такава ситуация, а още по-малко да не бъде в списъка с гости и да не бъде допуснат до празненството.

Христос прави подобна аналогия, когато говори на учениците си за Божието царство:

„Не всеки, който Ми казва: Господи, Господи (или Господи, виж това съм аз, не ме ли

П-р Емануил и Силвана Тотев

познаваш?), ще влезе в Небесното царство. Там ще влезе само този, който върши волята на моя Баща в небесата. Много хора ще ми кажат в онзи Ден: Господи, Господи, нима не в Твоето име пророкувахме? Нима не в Твоето име прогонвахме демони? Нима не в Твоето име направихме много чудеса? Тогава открито ще им заявя: Никога не съм ви познавал. Махнете се от Мен вие, които не зачитате Божия закон!„

(Ев. Матей 7:21-23)

Апостол Павел пише в Послание до Филипяните, гл. 4: „Моля и теб, мой верни съдружник, да помогнеш на тези жени, които наред с Климент и останалите мои сътрудници се бориха заедно с мен за разпространяването на Благата вест и чиито имена са записани в Книгата на живота.“

Аха, значи има Книга на живота или Божий списък с имената на всички, които Той предопредели, изкупи, оправда и един ден ще прослави или ще допусне в Своята слава.

„След това видях мъртвите - високо и нископоставени, застанали пред престола. Отворени бяха няколко книги. И една друга книга бе отворена - Книгата на живота. Мъртвите бяха съдени според делата им, записани в книгите.“

(Откр. 20:12)

Начинът, по който живеем и всичко, което вършим, определя какво ще бъде прочетено за нас един ден, когато застанем пред Бога. Въпросът е: Ще бъдат ли намерени нашите имена в Книгата на живота. „Всеки, чието име не бе записано в Книгата на живота, беше хвърлен в огненото езеро.“ (Откр. 20:15)

„Там (на небето в Божието присъствие) не видях храм, защото Господ, Всемогщият Бог, и Агнето бяха неговият храм. На града не му

е нужно нито слънце, нито луна, които да му дават светлина. Божията слава го осветява, а Агнето е светилото му. Народите ще ходят под светлината на града, а земните царе ще донасят в него своята слава. Портите му няма да се затварят през деня, а нощ там няма да има. Величието и честта на народите ще бъдат донасяни в града. В него няма да влезе нищо нечисто и никой, чиито пътища са гнусни или лъжливи. Ще влязат само онези, чиито имена са записани в Книгата на живота, която Агнето има.“ (Откр. 21:22-27)

Давид задава риторичен въпрос в началото на 15-ти псалом: Боже, кой бива поканен на вечеря в Твоя дом? Как можем да бъдем включени в списъка Ти с гости?

И след това дава отговор, какъвто Бог би дал на всеки, който зададе подобни въпроси:

„Върви в правия път, постъпвай правилно, говори истината.“

Кой е правият път и кой е критерият за това, кое е добро и правилно? Всеки твърди, че има своя истина, как да преценим коя да говорим? Има ли благородна лъжа, прикритата истина лъжа ли е, грях ли е? Отговорите на тези въпроси са недвусмислено ясни, ако четем Библията.

Христос е единственият път към Бога. Неговото слово е светлина, която огрява този път, то е като уличното осветление, като пътните знаци и маркировката, които ни помагат да виждаме накъде се движим, да не сбъркаме пътя и ни предпазват от злополуки. Но само, ако решим да ги следваме и спазваме; изборът е наш.

Критерият кое е правилно не е това, което казват или правят известни хора и дори такива, на които се възхищаваме. Не е това, което се

разпространява от политиците или медиите.

Правилно е учението и животът на Христос - Той е критерият; Той е моделът за подражание.

Фактите са факти, но Божието слово е истина и то съдържа в себе си сила да извърши онава, за което е пратено и да променя обстоятелствата.

Факт е, че е война в Либия, но Бог може да спаси живота на хора, за които се молим и на които искаме да помогнем чрез Неговата сила.

Господ задвижва хора и обстоятелства. Отваря едни врати и затваря други. Защото Той и само Той е Бог. Исус Христос е Господ! Няма друг! Няма друга истина и не всички религии и учения водят към Бог!

Давид продължава, сякаш говори по Божие откровение:

„Не наранявай приятеля си; Не обвинявай човека до теб; Мрази подлеца.“

Ако наистина държиш на някого, ако го наричаш свой приятел, как се отнасяш с него или нея? Приемаш ли го за даденост?

Държиш ли се с него или нея, с уважението и вниманието, както с някой известен или високопоставен човек или очакваш да постъпваш, както си искаш, а приятелят или приятел-

ката ти да не се нараняват от това и винаги да се държат с теб добре?

Когато настане конфликтна ситуация, лесно ли посочваш или прехвърляш вината на другите? Готов ли си да поемеш дори чуждата вина, за да предпазиш някого?

Избираш ли хора, които не постъпват правилно, само защото са популярни, защото искаш да си в тяхната компания или защото заплатата ти зависи от тях?

Имаш ли позиция; отстояваш ли я, когато виждаш, че твоят работодател не третира някого правилно или това, което прави, не е законно или не е добро?

Дръж на думата си, дори когато това ще коства нещо. Изкарвай прехраната си по честен начин. Никога не вземай подкуп.

Лесно ли се отмяташ? Криеш ли се, когато не ти изнася? Вдига ли си телефона, когато предстои труден разговор? Какво би направил или какво би търпял, за да вземаш заплатата?

Правиш ли компромис с убежденията си на християнин? Правиш ли определени неща, само защото знаеш, че ще имаш полза от това?

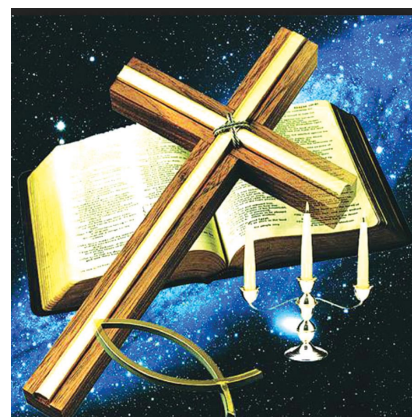
И така, в този псалом четем няколко прос-ти **правила на живот**, които ако спазваме,

обещанието е, че имената ни няма да бъдат зачеркнати от Божия списък. Те са:

Върви в правия път. Постъпвай правилно. Говори истината. Не наранявай приятеля си. Не обвинявай човека до теб. Мрази подлеца. Дръж на думата си, дори когато това ще коства нещо. Изкарвай прехраната си по честен начин. Никога не вземай подкуп.

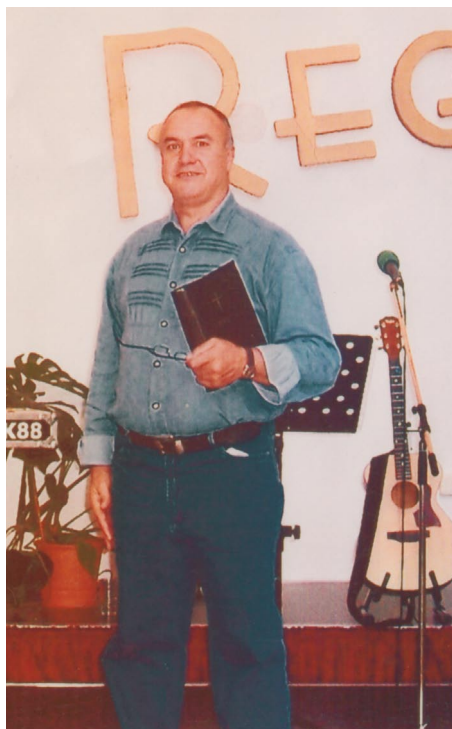
Ако живеете така, никога няма да бъдете зачеркнати от списъка.

П-р Емануил Тотев

НЕ ВЯРВАХ В БОГ, ДОКАТО НЕ СЕ СЛУЧИ ЧУДО

На неделно богослужение този месец в църквата в Баня дойде непознато семейство. Винаги се радваме и почитаме гостите. Поканих ги да се представят и да споделят нещо за божия слава. Братът се изправи: „Казвам се Борислав и съм пастор, това е съпругата ми

Славянка. Не вярвах в Бог, докато не се случи чудо в семейството ми.

Жена ми получи тежък инсулт и беше парализирана. Настанихме я в болница.

Лечението проведоха няколко професора, дори доставихме лекарства от чужбина. Въпреки всичките ни усилия, след четири месеца нямаше никакво подобрение. Накрая лекарите ми казаха да си я прибера у дома на инвалидна количка, защото не могат нищо повече да направят. Давах ѝ живот още няколко месеца. Славянка ми се примили да я заведа в родното ѝ село, близо до Лом, където има майка, баща и брат. След месец на вратата се появи пастор Иван Еленков с няколко евангелисти - искаха да се молят за здравето на жена ми. Реших, че са луди хора и ще искат нещо. Лекарите не я излекуваха, а те ще я спасят с молитва!

Наругах ги и бях готов да ги изгоня, но видях, че жена ми се просълзи. Реших да ги оставя. Помолиха се и тази нощ за първи път тя заспа дълбоко без стенания. На другия ден, Разпети петък, евангелисти-

те пак дойдоха вкъщи. Искаха да я кръстят в реката и аз се съгласих. Трима души едва я занесоха до там и преди да в потопят във водата пасторът я попита дали вярва в Бог и дали приема Господ Исус Христос за свой Спасител. С Божията сила да приеме опрощение на греховете и спасение от болестта. След положителния отговор той извърши Водното кръщение като я потопи в реката. Като я изправи, онемях - тя плесна с ръце и възкликна:

„Добре съм, нека реката да отнесе патериците!“

С подкрепа, като малко прохощащо дете, бавно и внимателно излезе от водата. С времето проходи и вече 20 години е жива и здрава с напълно възстановен говор и разсъдък. Виждайки това чудо, аз повярвах в Бог и до днес нещата, които движат живота ми, са вярата и семейството ми.“

След него и Славянка изказа благодарност на Господ за показаната милост и съвършеното здраве. Всички бяхме развълнувани и дълбоко докоснати от свидетелството.

Соб. инф.

**МОЛИ СЕ, БЛАГОСЛАВЯЙ,
ОБЩУВАЙ С ДЕТЕТО СИ!**

А ти отваряй прозореца по малко,
за да идват синигерчета. Тъй сладко
и тихо славейче да влезне при теб.
Ти свири, а то да пей.

А сега послушай ме и пей
навсякъде радост и усмивки сей.
Ти търчи и пей из двора
ти момченце си на Бога.

Днес е твоя ден рожден
да бъдеш от Бог благословен,
да почерпиш с торта голяма
дядо, баба, тати, мама.

Тома Томов, гр. Ахелой

*Томито е внук на моя брат Христо Томов.
При казване да се помолим, то добре си слага ръ-
чичките на лицето и следи кога ще свърши мо-
литвата, за да каже "Амин".*

НА ТОМИТО ОТ ДЯДО ТОМА

Томе, ти порасна вече
с къси панталонки, шарено елече
и усмихнат с къдрава главица
с босички крачета по зелената тревица.

Ти порасна с години две
с веселите малки птички,
които лакомо кълват чернички
и пораснаха със теб и те.

КОГА: ПЕТЪК

ЧАС: 18:30 ЧАСА

МУЗИКА, ХВАЛЕНИЕ, ПРИЯТЕЛИ...

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
— БЪЛГАРИЯ

**ЗАПОВЯДАЙТЕ
НА МЛАДЕЖКО**

адрес: Люлин 8,
ул. Гоце Делчев 112, здр. таеазин БУЛА

ДОМ на РАДОСТ

ДЕЦАТА – ДАР БОЖИЙ

Седя на дивана и наблюдавам как спи моят малък внук Емануил. Той е само на 2 години и 7 месеца. От време на време се намества в завивката с вдигнати нагоре ръчички и стиснати юмручета. Наричам го “медунко на баба”. Всеки ден си приказваме по пътя от детската градина към дома, а после си имаме нашите занимания, докато мама и тати се приберат от работа. Другите ми три внучета - първородната Мишел, Мони и Йоанна, са вече тийнейджъри. Общуването ми с тях е съвсем различно, но не толкова емоционално.

Защо споделям всичко това?

Защото във времето, в което живеем, децата се нуждаят от вни-

мание, споделяне, обич. Съвсем не е достатъчно да им осигурим облекло, храна, джобни пари за училище и съвременна техника, с която те боравят още от малки. Скъпият таблет, компютър и т.н. не могат да заменят нито родителската прегръдка, нито общуването.

Като вярващи ние имаме отговорност пред Бог да възпитаваме нашите деца още от малки във вярата Христова. Сблъсквам се с различни съдби чрез Молитвената телефонна линия. Обаждат ми се хора с различни проблеми - най-много здравословни, но също свързани със семейството и децата. Когато попитам: “Синът (Дъщерята), за когото искаш да се молим, вярва ли в Бог?”

Най-често получавам отговора: “Когато беше малък, заедно бяхме в църквата, а после порасна и отиде в света.”

Къде е твоето дете? Какво става с този дар, който като бебе беше посрещнат с толкова приготвление, вълнения и обич?

Всяко добро нещо се постига с много усилия и постоянство. Води детето си на църква, не се успокоявай с извинения като: “В неделя му се спи, има да учи и т.н.”

Младежи от Божия църква “Дом на радост”. Всички са усмихнати и доволни от общението и почерпката в KFC.

Нали е ВАКАНЦИЯ!

От опит казвам, че най-трудно е в тийнейджърската възраст.

Окуражавай и настоявай да участва в младежкото общение, да служи в църквата с таланти си. Не пренебрегвайте четенето на Библията и семейната молитва. Голяма сила има майчината и бащината молитва.

Не се успокоявай, че ти ходиш на църква!

Ами съпругът и децата ти (дори и вече семейни)? Постави си за цел: “Аз, моят дом и род ще служим на Господ”.

Моли се за спасение на хората, които обичаш, и Бог да ги срещне лично! Имаш обещание: “Повярвай и ще се спасиш ти и целият ти дом. Родът на праведния е благословен из род в род.”

Насърчавам те - заслужава си да се молим за хората, които обичаме, да имат вечен живот, добри и дълги дни на земята.

Бог и раят са реални!

Всеки свършен дар и всяко добро даване слизат от Отца във висините, у когото няма и сянка на промяна. А Господ Исус е с нас през всичките дни на нашия земен живот.

Ани Тотева

Видин 2016

Бяхме поканени за втора поредна година да участваме във "Фестивал на надеждата", организиран от местни църкви в Северозападна България.

На 27 май група от 25 човека тръгнахме от София в посока Видин.

Имахме малки затруднения с излизането от столицата, въ-

преки това успяхме да намерим време да презаредим своите сили в един крайпътен ресторант около Враца. След дълъг и изморителен път пристигнахме в нашия хотел и излязохме на вечерна разходка по поречието на река Дунав.

Събитието се състоя на следващия ден в гр. Дунавци, като сутринта момчетата от групата станаха рано, за да отидат и да помогнат с опъването на палатките и организирането на различните пунктове. Фестивалът започна към 9:30 ч. Видинският митрополит даде крат-

ко послание, в което призова хората за спасение и единство между църквите.

Програмата продължи с участието на състави от района. През цялото време в определените палатки хората можеха да намерят храна, вода и сладолед, както и да се присъединят към дейности като: спортни игри, маникюр, правене на прически и бижута. За

ФЕСТИВАЛ НА НАДЕЖДАТА

децата бяха осигурени специални забавления. Освен че помагахме във всичко това и отговоряхме за младежкия кът, бяхме включени в основната програма с няколко песни, пиеса и викторина с награди. Имаше голям интерес от присъстващите към това, което им представихме, и посланието, което им оставихме.

Зарадвахме се, когато отново срещнахме приятели, с които се бяхме запознали на миналогодишния фестивал. Вярваме, че хората бяха докоснати от показаната любов и се надяваме това да продължи във времето и да донесе своите плодове. Мероприятието приключи към 15:00 ч. с песен на хвалението от Видинската църква.

Заради авантюристичната си природа, нашата група реши да се върне в гр. Видин и да разгледа красивата алея покрай р. Дунав, както и величествената крепост Баба Вида. Късния следобяд потеглихме отново към София, леко изморени, но изпълнени с позитивни емоции от това прекрасно преживяване.

ПРИТЧА ЗА ИЗГУБЕНАТА ОВЦА

Малко по-късно Исус разкал още една история. Тя се нарича притча. Исус искал, когато слушат притчата, хората да се замислят над много неща и на много неща да се научат. Ето каква е тя:

Живял едно време един овчар, който имал много овце. Той ги обичал и винаги се грижел добре за тях. Но една от неговите овце била твърде непослушна. Тя все изоставала от стадото или пък отивала на друга страна, ала овчарят я връщал обратно.

Веднъж овчарят не забелязал, че овцата е изостанала. Глупава овца! Тя не можела да се грижи сама за себе си - да си намери хубава трева и добро място за водопой, а най-важното - не можела сама да се защитава от дивите зверове, с които била пълна местността.

Когато овчарят дошъл с овцете в пустинята, започнал да ги брои. Знаел, че има сто овце, а преброил деветдесет и девет.

Овчарят преброил овцете още веднъж, но една от тях липсвала. Веднага разбрал коя овца се е загубила. Той знаел всичките си овце дори по имена.

„Може би е отишла далеч? А може да се е подхлъзнала в някоя яма и да си е счупила крака? Или

са я нападнали дивите зверове и лежи разкъсана на пътя? Трябва да я намеря” - мислел си овчарят. И като оставил другите деветдесет и девет овце сами в пустинята, овчарят тръгнал да търси изгубената. Търсил я дълго, но накрая я намерил. Щастлив, той я метнал на рамене и я понесъл.

Едва когато се върнал в пустинята, където го чакали останалите овце, той я пусал на земята. Сега отново имал сто овце.

След известно време овчарят се прибрал в селото и казал на приятелите си: „Радвайте се заедно с мен! Аз намерих изгубената си овца.” И всички се зарадвали.

„И на небето ангелите също се радват - продължил Исус Своя разказ, - когато човек, изгубил вярата си, започва отново да вярва. Някои хора мислят, че Господ не им е нужен. За такива хора ангелите тъгват. Такива хора нямат вяра.”

А ти вярваш ли в Бога?

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2016 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!

ОЧАКВАЙТЕ през 2016 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници - допълнителни страници